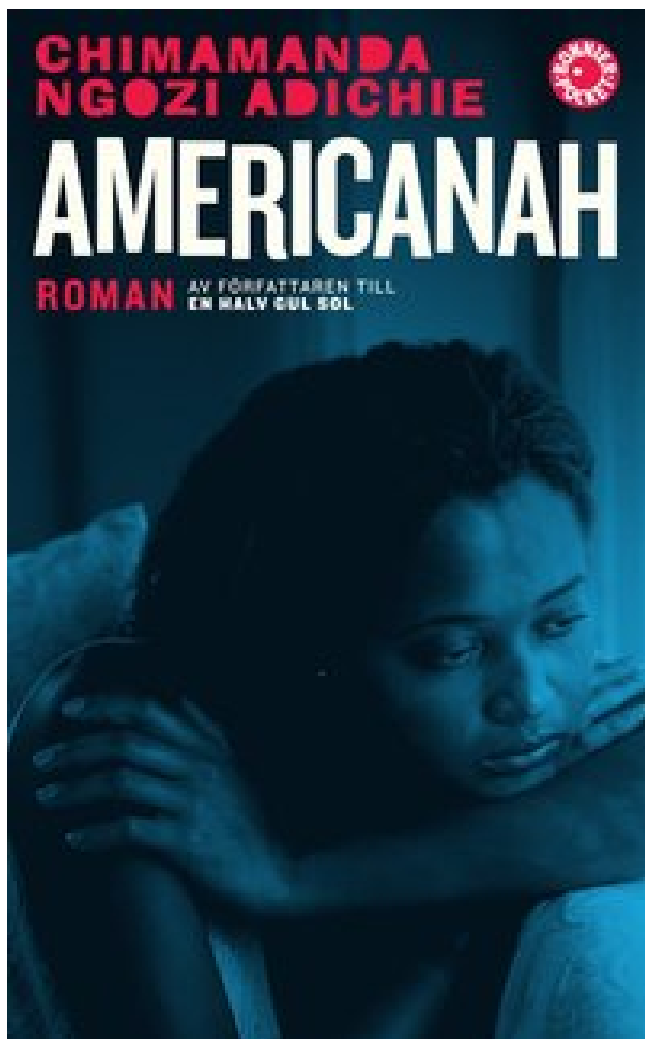

Americanah PDF E-bok ladda ner

Författare: Chimamanda Ngozi Adichie.

LADDA NER

LÄSA

Annan Information

Så småningom kommer Ifemelu och blir framgångsrik att blogga som en icke-amerikansk svart som erbjuder sitt unika perspektiv på rasen till bordet. Under tiden befinner Ifemelu sig i Amerika överlevande genom arbete så förödmjukande att hon avbryter all kommunikation med Obinze - och effektivt med sig själv. Båda är utmärkta studenter, och båda tycker om att läsa, men de är inte alltid överens om böcker. Annars kommer den nästa svarta personen som

kommer in att få hemsk service, eftersom servitörer stöter när de får ett svart bord. Hennes tidiga erfarenheter i Amerika var en kamp med pengar.

Stäng det här meddelandet för att acceptera cookies eller ta reda på hur du hanterar dina cookieinställningar. Det börjar under sina tonår i Nigeria och följer dem runt om i världen. Ifemelu till USA och Obinze till Storbritannien och tillbaka till Nigeria. Det är en bra bok. Jag läser Infinite Jest för tillfället och det här är halvt så länge, lättare att läsa, har inga fotnoter och det finns mycket mindre tennis (definitivt ett plus). CHIMAMANDA NGOZI ADICHIE: Så det här inlägget heter Med mina icke-amerikanska svarta, i Amerika är du svart, älskling. Ifemelu har blivit sitt mest autentiska jag, "en person som har lärt sig att beundra utsatta träspärrar", medveten om sin egen höjd. Jag blev ofta absorberad i Ifemelus längre sektioner, när Obinze plötsligt vände upp igen, blev det ganska krossat.

Ifemelu känns avskild från sitt hemland, och hennes blogg hjälper henne att återansluta till sitt arv, eftersom hon använder den för att påminna om livet i Nigeria. Till skillnad från i den triangulära handeln, där migration är tvungen och det inte finns någon återgång, stänger migreringsquadranglen med en avkastning. Innan hon lämnar gör hon och Obinze en plan: han kommer att komma till Amerika så snart han har examen. Americanah vann National Book Critics Cirkelpris och blev listad för Bailey's Women's Prize for Fiction. Flash-fram till nuet, och han är gift med en ung dotter, som bor i Nigeria, en fastighetsutvecklare spola med pengar. Deras Nigeria är under militär diktatur, och folk flyr landet om de kan. I kväll presenterar Bushwick Book Club Seattle originalmusik inspirerad av Chimamanda Ngozi Adichies Americanah. Det finns ingen medkänsla, och jag är inte säker på hur något som saknar empati kan vara visionärt. Och min far sa att han gick dit och han tog en handfull sand och han säger att han har hållit sanden ända sedan. Också häftigt var kontot till Ifemelus pentecostalmor, som var försiktig med sin man för att inte ringa sin chef "Mummy" om det var allt som behövdes för att rädda sitt jobb! Du kan känna Adichies passion och tro att pumpa under varje stycke.

Som Ifemelu säger på en middagsfest på Manhattan till en grupp vänster liberaler - alla svagt bedövade av hennes utbrott - "Den enda anledningen till att du säger race är inte ett problem för att du önskar att det inte var det. Det var normen. Min mamma var faktiskt - min mamma gjorde historia i Nigeria. Ja, det är mer överskådligt än hennes tidigare ansträngningar, men hennes konsistens av ton och förmåga att engagera sig med läsaren förblir: samma röst, bara ett annat manus. Och då har jag en hårbotten med riktigt dåliga brännskador trodde jag plötsligt varför jag ens gör det här, varför - det vet du, det är ett ögonblick där min hårbotten brinner och jag tänker varför behöver jag sätta hemskt, hemskt kemikalier för att få mitt hår att göra vad det inte var tänkt att göra. Så börjar kärlekshistorien i hjärtat av Americanah, Chimamanda Ngozi Adichies tredje roman och den mest utmanande boken jag har läst i år. Aisha säger att hon delar två Igbo-män just nu, och hon vill gifta sig med en, men de säger båda att Igbo-män bara kan gifta sig med andra Igbo. Slutligen kan jag inte betona vad en stor berättare Andjoa Andoh är. Och erkänna det? - Du säger "Jag är inte svart" bara för att du vet att svart ligger längst ner i amerikansk rasstege.

Jag gör verkligen. Men om jag är ärlig måste jag säga att jag vid läste tiden fann Ifemelus blogg oroande och provocerande, och att jag istället för att njuta av det blev defensiv. Hur bra exemplifierar Kimberly den liberala skulden som många vita amerikaner känner mot Afrika och afrikaner. Ditto Ifemelus iver för presidentpresident Obama; hur långt den efterföljande liberala misshandlingen ska lägga en gasbind av ironi är det svårt att säga. Oavsett om de kan

hämta sin tidigare intimitet, eller huruvida den har förföljts av de omvandlingar som gjorts i dem under resan, ger en preliminär resolution. Dessa problem utgör den komplexa, sammanflätade kombinationen av erfarenheter som drabbar och karakteriserar transnationell migration. Du blir för distraherad med hela äktenskapsbrottet.

Ifemelu blir snart missnöjd med sitt förhållande och längtar efter Nigeria. Loppet utforskas, särskilt i det amerikanska sammanhanget och via Ifemelus erfarenheter och en mycket skarp skriftlig blogg. För henne verkar det inte vara en stor prestation att balansera höglitterära avsikter med bred social kritik. "Americanah" undersöker svarthet i Amerika, Nigeria och Storbritannien, men det är också en stadigvårdad dissektion av den universella mänskliga erfarenheten - en plitid som gjordes färskt av exaktheten av Adichies observationer. Men det är också minnesvärt för allt som det säger om den nya Lagos som Ifemelu återvänder till 2009. Det är en femstjärnigt läs, och även om jag inte tyckte om bokomslaget ser jag fortfarande fram emot Adichies nästa bok. Jag gillade hur Adichie tog Ifemelu till liv genom hennes blogg och hur hon gjorde henne till en trovärdig karaktär. Vad fick mig att älska den här boken är huvudpersonen Ifemelu, en akademiker, en romantiker (i hjärtat) men också en realist.

I Nigeria, Adichie förklarar genom Ifemelu, är människor blinda för att tävla, eftersom för det mesta alla ser lika ut. Det här är också en social kväll, så gärna koppla av för en chatt när diskussionen är klar. Berättaren läser med en nigeriansk accent, som tar ett kapitel eller två för att vänja sig, och lägger till slut mycket till lyssningsupplevelsen. Obinze, som har blivit mycket förördad av Ifemelus försummelse, flyttar till England. Hur medvetet är du som läsare om växlarna i berättande perspektiv. Jag förstår inte hur det säger något annat än vita människor som säger att slaveri är så klart.

Deltagare Gå till Deltagarlista Se alla Meetups från Catford Book Club Skapa ett Meetup Ditt konto Registrera dig Logga in Hjälptjänst Grupper Kalender Ämnen Städer Meetup Om Meetup Pro Karriärapplikationer API Språk Svenska Deutsch English (Australia) Espanol Espanol Espana Francais Italiano. Adichies prosa är vacker och hon vet hur man framkallar känslor, men hennes politik - åtminstone på ämnet ras och klass - känns väldigt staid: Jag di. En mindre skrynklig författare som försöker fläta ihop alla dessa element kan bara klara en tät fläck av idéer, teman och allusioner. Och nej, hennes kollega, som pratar i tonårig amerikansk, kallade inte henne ut på fysiskt utseende. Det fanns några saker som hon rörde på det jag hade tänkt på men aldrig riktigt sätta in ord. Slutligen får hon ett jobb med hjälp av en vän som arbetar som barnvakt för ett vitt liberalt par. I stället måste hon resa till bländaren Trenton, där hon kämpar för att identifiera sig med flädesbutikens malaysiska och senegalesiska frisörer. Vi pratade om den nyfiken påfrestningen i hans afrikanska studier examensprogram mellan de afrikanska studenterna och de svarta amerikanska studenterna. Textböcker får inte innehålla kompletterande föremål, dvs cd-skivor, åtkomstkoder etc. Hon berättar för honom att hon snart kommer tillbaka till Nigeria. Jag lovar här och nu att om Adichie bestämmer sig för att publicera en uppsatssamling eller ett memoir om ämnet, läser jag det.

Vi följer honom till London, där han bor som en olaglig invandrare, efter att ha misslyckats med att hitta ett jobb i Nigeria, eller att uppfylla sin dröm om att åka till Amerika. (Han besöker senare Amerika, när han blir rik och inte imponerad. Men det borde inte dölja sin delikatess; Det är också en extremt tankeväckande, subtilt provocerande utforskning av strukturell ojämlikhet, olika former av förtryck, könsroller, hemtanken. Den lilla visste jag om det, jag verkar ha varit ett mycket accepterande, öppet och ganska vackert sätt att titta på världen. På samma sätt glöms några tecken för flyktigt för att göra ett bestående intryck; i fallet

med Ifemelus föräldrar, till exempel, speglar detta snyggt sin dotters bleknar minnen av dem, men det är också knepigt för läsaren. Omkring denna tid tillkännager Barack Obama sin historiska kandidatur för presidenten i Förenta staterna. I slutändan måste Ifemelu och Obinze göra ett mycket svårt beslut. Å andra sidan favoriseras afrikanska invandrare och deras efterkommande alltmer av den vita etableringen i saker som sysselsättning, film och utbildning över inhemska svarta. En afroamerikansk kvinna sa, "Tack för att du berättade för våra historier" och "Jag hoppas du vet att du inte kommer att vinna några fler priser", som jag tyckte var väldigt roligt. Jag hade visum, det var dokumenterat, jag kunde gå tillbaka till Nigeria. Däremot är den här nya boken, om mindre grusomheter, cool och hållbar.

De kommer att utmana det sätt du tänker på ras och visa dig en radikalt defamiliarised version av det västerländska samhället, sett genom afrikanska ögon. Den första, ENTER NAIJA: BOKEN AV PLACER (oktober 2016), fokuserar på städer i Nigeria. Och jag tror att det är att på något sätt ignorera, du vet, verkligheten av amerikansk historia. Vi kommer att namnge och skämma på bokhandlar som säljer piratkopior av våra böcker. Det tog mig lång tid att sluta reagera och börja lyssna. Jag önskar att jag kunde läsa hennes ritningar och anteckningar, eftersom IMHO efter Ngozi födde hennes bokförutsättning, hon försökte göra det till en bit värd för litterärt beröm. På minusidan av håret tycktes Ifemelu vara för mycket av en intellektuell för att vara så bekymrad över hur hennes hår såg ut. Hon kommer på tåget och tittar runt på passagerarna och undrar om de skulle göra bra ämnen för den livsstilsblogg som hon brukade springa, som kallades "Raceteenth eller olika observationer om amerikanska svarta (de tidigare kända som negrar) av en icke- American Black. "Hon brukade intervjua slumpmässiga personer som hon stötte på kollektivtrafik om rasfrågor och deras åsikter. TIME kan få ersättning för vissa länkar till produkter och tjänster på denna webbplats. Adiche behandlar könsfrågor med en lätt men säker touch och var fascinerad att läsa att hon hade inspirerat en av Beyonces senaste låtar (Flawless).